

Szerkesztési iroda:

Nagy-Booskerék,

Zápolya-utca 1-ső szám.

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagybooskerék, Zápolya-utca 1. hová a hirdetések, az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Telefon szám 21.

TORONTÁI

POLITIKAI NAPILAP.

Felölös szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Nagybooskerék, 1896.

XXV. évfolyam, III. szám.

Előfizetési árak:

Egész évre ----- 12 ft.
Félévre ----- 6 „
Negyedévre ----- 3 „
Egy hónapra ----- 1 „
— Egyes szám ára 4 kr. —

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el. Azonkívül az összes hirdetés irodákban.

Megjelenik mindennap

vasár- és ünnepnapok kivételével.

Szerda, május 13.

Általános szavazati jog.

Nagybooskerék, május 13.

Ugron Gábor országgyűlési képviselő ur és a függetlenségi párt egy részének vezére immár kimerítette a türelmenek azt a mértékét, melylyel Magyarországon az ellentél politikai meggyőződését mindenkor tisztelték. Ha valaki Ugront eddig politikai értelemben komolyan vette, csodálkozni kell, hogy egy rendkívüli krakéler politikai aberrációt egy lelkes hazafi politikai meggyőződésnek tartotta. Ha nem örülség volt az, ami Ugront erre az extravagans produkcióra indította, akkor rut árulás volt a magyar nemzet becsülete és tekintélye ellen és aki a garázdálkodó tömeget látta, mely Ugron szószeke körül csoportosult, és aki hallotta az izgató beszédeket, melyeket az új vásártéren mint égő fáklyát dobtak a tömeg közé, és aki hazáját szereti és felháborodva fogja eltakarni arcát és kell, hogy piruljon arra a gondolatra, hogy a művelt külföld tanuja volt egy erkölcstelen tettek, melyet egy komoly politikai párt vezére követett el.

Megszoktuk Ugron urat nem mindig a legjobb társaságban látni. Majd az agrárszocialisták fanatikus tömegével kacintgatott, majd a néppárt részeg vezetőivel ölekezett; de hogy a fővárosi utca csöcselékével keveredjék össze, hogy egynek érezze magát azzal a fajzattal, amely a rejtett zugokban éri magát legotthonosabban, hogy azon a napon, melyen Magyarország összes templomai hálaadó isteni tiszteletet tartottak a magyar államiság ezeréves fennállása alkalmából, az ország destruktív elemeivel, minden nemzet és haza árulóival szövetezzék és Magyarországot méltóságának egy piszkos csapást vágjon az arcába, ezt senki sem tette volna fel erről az urról, ennyi tekintélyt mégis megőrzött magának. A komolyságnak és

a fontosságnak ezt az utolsó sziporkáját is elhajította most magától Ugron és a parlamentáris cselekvés magas piedesztáljáról a szocialista krakélerség legalsóbb lépcsőfokára süllyedt s ezzel minden tisztességes politikai társaságban egyszerűen lehetetlenné tette magát. Végzetes lépés volt ez, melyre a magyar parlamentnek csak egy válasza lehet: el kell hagyni a termet, ha ez az utcai hős akarja szavát hallatni a parlamentben. Az utcai politikuskok előtt zihálja ki dühét, de a parlamentben nem szabad reflektálni örülségre.

Az általános szavazati jog igen kellemes dolog lehet az Ugron-szinü uraknak, de hogy a létező rend, a nemzet és haza mit várhat Ugrontól, azt a tegnapi beszédekben igen jól hallhattuk. A tömeget fegyveres ellenállásra izgatták fel, egy eibocsátott örült miniszteri hivatalnok a forradalmat hirdette. Oly emberek, kiket az örültek házába kellene csakni, néptömeget akarnak vezetni, s félrevezették, kihágásokat követtetek el velük s ellenállást a fennálló rend ellen. És mindazért, amit az örült izgatók a vörös és fehér tribünön prédikáltak, Ugron ur a felelős, neki egyedül kell mindenért helyt állnia. Akár ellenzéki, akár nem, ma az egész ország csak egy ítéletet mondhat Ugron örült cselekedete felett, amely ha nem egy tulizgatott agy, kifolyása volt, akkor pokoli gonosz szándékra mutat.

Ugronnak tudni kellett, hogy ezzel az általa kiereszkolt és minden lehető eszközzel forszírozott népgyűléssel szegyenfoltot dob az ezredéves ünnepre. És ha ezt tudta s mégis elkövette a gonosz cselekedetet, ezt már nem róhatjuk fel temperamentumának. Az önfenntartás ellenállhatlan ösztöne kergette Ugront a szocialdemokrácia karjaiba. Amit senki sem akar ebben az országban, melynek destruktív elemei bőségesen vannak, Ugron akarja azt. Ugron a kormányt akarja találni s meg-

sérti a nemzetet; Ugron csapást akar mérni a szabadelvü párra és a haza vértől borítva dől a földre. A maga számára ki-ki olyan boldog lehet, ahogy neki tetszik, de az utczára nem szabad kivinnie az örületet. És ha Ugront tegnap egyetlen patkó, egyetlen lapos vágás sem érte, azt csak kitérő taktikájának köszönheti, amely taktika a felizgatott, részeg népet egyedül engedti a veszedelembé, — elnök nélkül.

A szocialdemokraták belátták, hogy Ugronnak egy szeszélyeért verették be a fejüket. Ezt az illusztrációt Ugron müdühéhez többé nem fogják szolgáltatni. A többi közvélemény előtt pedig Ugront nem lehet többé komolyan venni.

Millennium a megyében.

Nagybooskerék, május 13.

Nagykikindán. Az országiszerte folyó ünnepekből méltó részt vesz magának az ultranemzetiségi iránynyal vádolt Nagyikinda is. Fényes ünnepi dísz öltöttek az összes közös legtöbb magánépületek, de különösen az iskolák, melyek növendékei felekezeti különbség nélkül ünnepeltek. A „szerb“ Kikindán 120 leány vonult el gyönyörű magyar ruhába öltözve, az összes templomokban hálaistentiszteletet tartottak, az iskolák lelkesen ünnepeltek. A gimnáziumban Ujházi László tanár tartott hazafiai hévtől dagadó szónoklatot, a pazarul kidíszített felsőbb leányiskolában pedig kellemes megünnepelésben részesültünk. Eremita Pál tataraképzőtéri igazgató, a folyton magyarellenes iránynyal vádolt polgárunk, kinek jótékony keze már sok nyomort enyhített, a haza ünnepe 1000 frtos alapítványt tett az állami felső leányiskola szegény növendékeinek segélyezésére, vallás és felekezeti különbség nélkül. A szerbek magyarellenes elemeinek intelligens része teljesen távol tartja magát az ünneptől, de legalább tapintatosan hallgat. Egy része az izgatónak szerb nemzeti színü szalagokkal késült demonstrálni, de Wachtel Leo rendőrkapitány erőlye és tapintata megakadályozott minden zavart. A fényesen kivilágított városnéző előtti téren az összes egyletek és hatóságok felvonultak, volt tüzene, tüzijáték és szerb nyelven tartott hazafias szónoklat.

Perlasz községe három napon át tartotta a millenniumi ünnepeket. Szombaton folyt le

A „TORONTÁI“ TÁRSASÁGA

Az ezredéves ünnepen.

A magyar olvasókör millenniumi ünnepén előadta: dr. Bartha József.

Hazádnak rendületlenül Légy híve óh magyar.

Ezer éve, hogy a magyar itt magának hazát szerzett s e hazát annyi veszélyek közepette mind maig megtartotta s nem csekély virágzásra emelte. Nincs a vén Európában nemzet, a mely ezeréves állami léttel dicsekedhetnék, egyedül a magyar. A nemzetek életében ugyan az évek csak tűnékeny percek, évtizedek is gyorsan elmúló órák, de egy évszázad már itt is olyan idő, a melynek véghatárán meglepetve kell megállanunk s a tisztelet és fenkölt lelkesedés érzetével illik rá visszatekintenünk. S ha lelkesedő szemekkel átpillantunk az elmúlt ezredév tengerén, kevés derűs nap mosolyog onnan felénk, de annál több a vészthozó vihar, melyen azonban mindig a magyar dicsőség sugára ragyog keresztül.

Ezelőtt egy ezredévvel alapíták meg őseink e hont; s akkor a négy folyam partján egységes állam nem vala. Vad, harcos népek lakták téreit, de egységes szervezet nem volt közöttük. Őseink vérről vették meg tőlük e hazát, életölő harcokkal foglalták el Atila örökségét s megalkották a Kárpát bércei alján, a mi eddig nem volt, az egységes államot, a magyar hazát.

A vérszerződés, mely bárhol s bármiként keletkezett, de ősrégi alkalmazását kétségbe vonni nem lehet, őseink olyan államalkotó bölcseségről tesz tanuságot, a melynek tökéletes

segét a nyugati nagy vészek évszázadokkal később sem multák felül. E hont a világhírű magyar vitézség megszerzte, s a vérszerződésbeli állami bölcsesség megalkotta. Ez államalkotó szerződésben már benne van az alkotmányos monarchia eszméje, mert a fejedelemsel egyetemben a nemzetnek is föltétlenül biztosítja a kormányzásban való részvételt s abból az öök maradákat is soha kizárni nem engedi. Ez volt a megingathatatlan alap, a melyen ősapaink hazájuk alkotmányát tovább fejlesztették s a melytől ha olykor el is tértek s ha rajta változtattak is, mindezt legtöbbször a tökéletesítés céljából cselekedtek.

A kereszténység felvétele megszeliidíté a harcias magyart s ki azelőtt a berkekben Hadurnak áldozott, most a keresztények jámbor Istenét imádták; megnemesíté a kereszténység alkotmányukat is, mely ettől kezdve nemzetiégi különbség nélkül mindenkit fölvetett kebelébe, ki a haza ügyében érdemeket szerzett. Őseink az itt lakó harcias népeket vitézségük erejével s fegyvereik hatalmával csak legyőzték, de a béke műveivel s alkotmányunk nem szabadelvüségével meghódították maguknak.

Ilyen alapon s ilyen irányban fejlődött alkotmányunk tovább s az alap jónak bizonyult, főképen akkor midőn elkövetkeztek a megpróbáltatás nehéz napjai; mert voltak ilyenek nagyszámmal. Mindig volt egy átka a magyarnak: a viszálykodás; de mindig volt ellenében orvosossága is: az alkotmányához való ragaszkodás. Amaz emennek hiányából szülemlett mindig. Király és nemzet ime egykor meghasonlott s mellözvén a vérszerződésben foglalt alapelvet, egymás rovására akart egyik a másik fölött urrá lenni: és e viszály

előkészíté a Sajó melletti Muhi pusztán a nagy véres termést. Mongol lovak patkói tiporták a kövér mezőket, mongol nyilak teríték le meghasonlott seregeinket, mongol kar füzte rabzójára a védtelenül maradt nőt s öldöste le a tehetetlen aggot. Renyhe bozót nőtt a kalásztérnö síkon s bárogó varjak lakmároztak az elhullottak tetemein.

De félre sötét kép! Alig egy század után Nagy Lajos, majd ismét Mátyás dicő korszaka következett utánad. Alkotmányunk a kornak megfelelően tökéletesedett, keretei bővültek. A magyar harci vitézség elévülhetetlen babérokat szerzett világszerte; három tenger hajjai locsolták birodalmunk batarait s

Magyar tenger vizében hunyt el Észak, kelet s dél hulló csillaga!

Tiszteltté lön a magyar név künt és e hazában s félelmetessé ellenségai előtt. De nemcsak a harctéren arattunk diadalmat, Mátyás palotájában nemcsak a harc daláinak, a tudomány hőseinek is teremtek babérok. Az idagen népek tanulni sereglettek hozzánk.

Régi dicsőség nagy valál te, olyan nagy, hogy nem csoda ha nagyságotat a sors Istene megirigyelte s annyi dicsőség után Mohácsot jutató nemzetemnek osztályrészeül! Sötét kép tárul előmbé. Vert seregek zaja, száguldó harci mének nyihogása, haldogló hősök sóhaja hangzik füleimbe. Sötét viharos éj borítá be hazánk egét három századig s a sötét éjben ti alátok vezérő csillagaink: Zrínyi, Szondy, Dobó és ti többiek. A ti hős lelketek vezérelt bennünket vérzivatarjainkban, a ti szellemetek szülte nekünk a szabadság felisteneit: Rákóczyt és kurucz daláit. S az irigy sors Istene még mindig nem elégezte meg szenvedéseinket, Ősi szabadságodnak, oh

a népiskolai ünnepély, melyen a róm. kath. tanulókat magyarul énekeltek. A tulajdonképeni esemény ünnepély a népiskolának nemzeti színi lobogókkal és koszorúkkal feldíszített két legnagyobb termében folyt le a Szevire-féle „Ezer esztendő” című program szerint kitűnő előadással. A megnyitó beszédet Janda Ferenc isk. igazgató tartotta magyar nyelven, Maximov Vitomir tanító pedig szerb nyelven. A záró beszédet magyarul föliszt. Koleszár János róm. kath. lelkész, szerb nyelven pedig Sztáki Satoján tanító. Az ünnepély után a községi iskolaszék és a képviselőtestület által megszavazott 150 frton a gyermekek az iskola udvarán ebédet kaptak, a tantestület pedig az iskolaszék, a községi elöljáróságot s a jelen volt intelligenciát vendégelte meg. Vasárnap volt a népi ünnepély. Reggel hálaadó istentisztelet a gör. kel. és a róm. kath. templomban, délután pedig a vásártéren kedélyes népi ünnepély, melyre a képviselőtestület szintén 150 frtot szavazott meg. Ott volt a község intelligenciája s a nép nagyja és apraja. A nép között húst és szeslyét osztottak ki s több versenyre díjak voltak kitűzve. A fiatalok pedig a sokféle táncot járta az öregek kedélyes sörözése mellett. Hétfőn tartott a nemzeti lobogókkal feldíszített község-háza tanácstermében a képviselőtestületi diszgyűlés, melyen a diszbességet Koleszár János r. k. lelkész tartotta a beszéd végén éltette a királyt és az események hasát, mire a jelen voltak felállva háromszor éljenestek. Azután azt határozta a képvis. test. Vuohetich Árpád jegyző indítványára, hogy ezen millenniumi diszbességet jegyzőkönyvben megörökítsék. A diszgyűlés után a kávéház nagytermében 50 terítékű társas ebéd volt, melyen az első tótsót Sárdy János kir. járásbíró mondotta a királyra és a hasára. Ily értelmű tótsót mondott szerb nyelven Neskovics László g. k. lelkész. Janda Ferenc isk. igazg. a kormányra, Vuohetich A. jegyző a torontáli fő és alispánra, Maximov V. tanító a hasára, stb. A társasébd késő délutánig elhúzódott, este pedig kedélyes táncoszállást fejezték be az ünnepségeket.

Kevésbé örömdetes az itt következő hír, melyet a vármegye egyik legnagyobb községéből vesszük.

Módes, 1896. május 11.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Ha nemcsak a külföldön, hanem édes hazánk határain belül is éretlen gyerkőcsök, fanatizált és fanatizáló teológiai diákok — a nemzet eszedéves ünnepélyét kissámitott és tervbe vett aljas tettekkel megsavarni igyekeznek, a nemzet, sajtó hasájuk méltóságán sérelmet követnek el, ne csodálkozzunk rajta s még egyelőre komolyan venni meg sem érdemlik, mert a nép szeme — néhány kérdéses existenciát kivéve — még mindig el nem vesztette egészséges ítélőtehetségét s testvéries egyetértésben él és akar maradni egy hasát lakó testvőnépeivel. Hiszen hazánkban is kötött kesekkel állnak itt a hatóságok az ily bujtogatókkal, népámitókkal, hasaáruzókkal szemben, nincs törvényünk, melynek alkalmazása folytán csirájában nyom-

hatnák el a gyűlöletet terjesztő tanokat s felelősségre nem vonhatják azokat az egyéneket, kik a népet bujtogatták, a haza, a magyarság ellen szájuk nyitlan a hasa elleni gyűlöletet, a testvéri, a fajgyűlöletet.

Módoson él egynehány ily közszolgálatban álló, néhány évvel ezelőtt ide vetődött egyén, kiknek tevékenysége arra szorítkosik, hogy a szerb nép szívébe a haza és a magyarság elleni gyűlöletet oltják. S ismeretesek ezek a hatóság előtt, de nincs törvény, melynél fogva felelősségre vonhatnák s melynél fogva további hasaáruzásai, a belbékét megzavaró tevékenységüket megakadályozhatnák.

Ha eddig — mint fent mondván van — a tanok a józan gondolkodó nép nagy tömegében hatásra, visszhangra még nem találtak, nem zárkozhatunk el azon következtetéstől, hogy bekövetkezett már annak ideje, mely meg nem enged, hogy a hatóságok továbbra is tétlenül néssék egynehány egyén bujtogató tevékenységét.

Szükségünk van — ha kárt vallani nem akarunk s pedig hamar és késedelem nélkül — oly törvény vagy miniszteri rendeletre s intézkedésre, mely a hatóság megkötött kezeit szabadá teszi.

Attérünk a módsi szerb iskola e hó 9 én tartott millenniumi ünnepélyére:

Nem voltak ott vendégek, a szerb intelligencia képviselve nem volt, de nem hazafiatságból, hanem azért, mert a hasafias tanító és tanítónő a tartandó ünnepélyről sem közvetve, sem közvetlenül senkinek hírt nem adtak, a főszolgabíró és szolgabíró csak az utolsó percben tudakosódtak az ünnepély megtartása idejéről s csak így mehettek oda, hogy a szerb iskolát is megismerjék; s a harmadik vendég volt a szintén meg nem hívott helybeli lap szerkesztője, de még a tényleg hasafias szerb plébános sem volt jelen, mert tanító és tanítónő folytonos harcban vannak véle egyrészt azért, mert nem tudják politikai nézetükre meghódítani, s másodszor, mert a nagyműveltséggel bíró plébános meg tudná itélni, mit tanítanak s mit nem, s hogy erre alkalma neki ne legyen, rosszelelkű befolyásukat latba vetették, hogy az utolsó iskolaszék — melybe a pap mindenhol ex offo beleválasztatik — választásnál a plébánosunk kimaradt, de egy intelligens szerb sem választott bele; ezek sem kellene a tanító és tanítónőnek, mert esetleg ezeket is megítélhetnék az eredményteljes tanítói oktatást.

Az iskolaszék titkára és a tanító oszupa gatyás és opinucos egyéneket választott meg, kik legfeljebb az egyházi énekekben elért haladást képesek megítélni, a legnagyobb része alig tud többet mint a nevét nagy nehezen aláírni.

Hogy az ilyen iskolaszéki tagok az iskola gazdasági- és pénzügyi dolgában teljesen helyen vannak, megengedem, de az oktatás terén egyáltalában meg nem felelhetnek a törvény és társadalom követelményeinek.

Tehát pontban 8 órakor reggel az egyházi isteni tisztelet után vonultak a gyerekek a tanító és tanítónő vezetése alatt a templomból ismét az iskolába, hogy ott folytassák a nagy or-

szágos nemzeti ünnepélyt s néhány percze rá jelent meg ott a fent említett három — nem szivesen látott magyar — vendég. Ellenére a temesvári püspöki egyházmegyei iskolaszéki bizottság hasafias szigorú rendeleteinek — melynek tartalmát ösmerem — a két tanító s az általuk befolyásolt módsi iskolaszék semmi ünnepélyes intézkedést nem tett. A rendelet ellenére az iskolaépület minden lobogó nélkül, minden díszítés nélkül állott itt. Az iskolai szobában a legjobb szem egy lobogócskát, erdei zöld éket, vagy virágocskát, avagy szines papirosból készített — szokásos — ékesítéseket észre nem vehetett.

A gyermekek még a vasárnapi tiszta ruhájukba sem voltak öltözve, a tanító maga a legócskább ruhájában mutatta be magát, a tanítónő pedig, kit naponta a legutolsó páriai divatlap szerint öltözve szoktuk látni, valami kopott fekete tolettben, fején egy fekete rossz, oomány kalapban jelent meg.

Mindenből kilátott a rossz szándék, hogy a haza, s a nemzet méltóságán csorbát akartak ejteni.

A gyermekek néhány szerb szavaltot mondtak s egy-két egyházi éneket énekeltek el, ez volt az ünnepély. Nem volt senki, a ki a gyermekeknek a nap jelentőségét — a nemzet nagy ünnepét — megmagyarásta volna, anyanyelvükön sem.

Midőn a főszolgabíró a tanítót négysszemközt megkérdezte, tanultak-e a gyermekek magyarul? „nemmel” felelt a tanító. Nem oszda hogy az ily ünnepélyi fárcia benyomása alatt főszolgabíró és szolgabíró lehangoltan távoztak. Mikor aztán a jelenlevő szülők észrevették a főszolgabíró ur lehangoltágát, interpellálták a tanítót és tanítónőt: hogy miért távozott oly hamar és elégedetlenül a főszolgabíró ur? Azt válaszolták, hogy: mert a főszolgabíró urnak azt mondták, minokután ők szerb tanítók, szerb iskolában és szerb gyerekeket tanítanak, csak akkor fognak magyart tanítani, ha a magyar népiskolákban majd a szerb nyelvet oktatják és tanítják a magyar ajku gyermekekkel! Es est terjeszti a tanító a szerb férfiak, az asszonyok között pedig a tanítónőt. Amár ez az egész dolog hazugságon alapszik, mert nem meréselt egyikük sem ily választ adni a főszolgabírónak, de terjesztik ezzel a könnyen csábítható, de józan gondolkodó nép közt azt a hiedelmet, hogy ha es a két szerb apostol nem volna az iskolán, a magyarok és hatóságaik gyermekeik nyelvét, nemzetiségét és hitét elnyomták volna.

Ep ily épületes eset történt a mult hónapban, mikor a királyi tanfelügyelő a szerb iskolát megvizsgálva, megelégedetlenségét fejezte ki a tanítóval szemben. Ekkor ugyanis azt mondtotta tanító és tanítónő a szülők és iskolaszék tagjainak:

— Ez az ur (nem mondták, hogy es az ur Torontálmegye tanfelügyelője s mellette kir. tanácsos is), a ki ki van küldve az iskolát megvizsgálni, azt a szemrehányást tevő nekik, hogy miért nem tanítják a magyart is? Erre — állítólag — a tanítónő azt felelte volna — (ugy terjeszti legalább ezt a nép közt a tanítónő, s minden egyes állításunkat tisztességes tanukkal babonyíthatjuk): „kérem, mi szerbek vagyunk, szerb iskolán mint szerb tanítók alkalmazva s szerb gyerekeket oktatunk, mi tehát kötelezve nem vagyunk a szerb gyerekeket magyarokká tenni.” Erre aztán — terjeszti a tanítónő — ez a kiküldött ur ezer bocsánatot kért tőle, hogy ily illetlen kérdést merésenl hozzá intézni. Hogy az ily, a szerb testvéreink bujtogatóására s a magyar faj elleni gyűlölet ébresztésére koholt állítások, hazugságok mily rossz vért szűlnek a népből, azt csak az tudja, ki velük és köztük él, s fájdalommal telt kebellet tőrnie kell, hogy egyes hasánkfiai s honleányai oszupa rosszakaratból hintik a gyűlölet és fajellen-szenv magvát a nép kövé.

A tanítónő május hó 10-én merészebben tovább is ment a gyűlölet magva hintésével. A templomok szent helyisége sem volt elég szent az ő szemében s ott folytatta fajgyűlölet magvainak szórását.

A hasafias módsi szerb plébános, midőn a vasárnapi rendes misét bevégezte, néhány percig várakozni kérette fel hivat, míg a hatóságok testületileg megjelentek, mert jelenlétükben akarta megkezdeni az eszedéves ünnepélyre szolgáló isteni tiszteletet. Ekkor a tanítónő s hívek között feltűnően elkezdett hadonászni és ígarni azzal, hogy mikép jönnek ők ahhoz, hogy a magyarokat várják be, s mily jognál fogva jönnek a magyarok (főmagyarok) a szerb templomba? A tanító pedig bosszúból távozott a templomból s ott hagyta karmesteri tiszttségét, a templom udvarán pedig az egyházi bizottság elnökét arra akarta rávenni, hogy a plébános intézkedésének (közte az isteni tisztelet alatti mozsárdurranásnak) meg ne feleljen, de minthogy a plébános intézkedéseinek aszoros betartását követelte, nem merte az elnök a mozsárdurranást elnyomni.

hasám, melynek haszriadó dalát régente három tenger hullámai hasogták vissza, egy kis hely juta menedéktől, ott, a hol a Mármora tenger „szug tompa bus morajjal”, ott a riadosó tenger partján, a rodostói temetőben egy kis sir lőn néma lakásod.

Tárogatód megszűnt s rozda emésztí vassd. De uj kor jött a régi helyére. Midőn ellenségeid, oh hasám, már kimuláscd fölött kárörvendő tapara emelték kezeiket, Rákóczy szelleme szállt elő a rodostói sirból, megihleté a szabadság hőseinek unokáit, megihleté, oh hasa fiaidat, s ezek szabadságunk nagy szónokával büszkén és vakmerően kiálták oda az ellenségnek: élni akarok vagy meghalni dicsőben, szabadon! Es harcsoztak fiad hőiesen, gigázi csatáikat némen osodálta félfvilág s az aradi golgothán vértanuid halálakor a sors köszívű istene könyeit hullatta. De nem kimuláscdon könyesett, szíve meglágyult annyi szenvedéseken, a mennyivel sujtott s ettől kezdve szeszélye hosszánk már nem oly mostoha. „Uj nap fényle reánk, annyi vesséyek után”; bajainkban a gondviselő sors egy bölcs profétát adott, ki a régi sebeket hehegeszté s a nemzetet királyával kibékítette s megmutatta jövendő fejlődésünk ósvényét, és az, ki előbb a nemzet ura volt, ő általa most a nemzet atyja lőn. Udv nekéd jó királyom, nemzetem atyja, ki a te népedet szeretted, mely téged vissont hōn szeret! E visonszeretet volt haldoklásunknak az ir, mely gyógyított s ez lesz a jövőben biztosíték, hogy élni fogunk dicsőben, szabadon.

Az időszeszélye nagy birodalmakat döntött porba s máskor ismét vajudó méhe uj birodalmakat szült a földre.

Mint a nagy tengerek tükkrén az ár és apály, azonképen változik az idők tengerén a nemzetek feltűnése és lehanyatlása. Athén és Róma nagy volt a már régóta csak mohos kövek hirdetik mindkettőnek hajdani fényét s fő-

elmes nagyságukat. Pedig nem is oly hosszú idő, csak néhány század, a nemzetek életében néhány tovaftató nap, jelöli életük folyamát. S te nemzetem, édes hasám, túlélted már az ezredik évet, meghaladtál időben sok megbámott világbirodalmat, éveidnek számát csak a rád zudult veszedelmek és számos ellenségeid szárnyalják tul, de dicsőségedet még ezek sem homályosíthatják el. Valami nagy erő van benned, melylyel a századok vészes hatalma hasztalanul kelt visdálra, s egy nagy szellem örökődik fölötted, mely még szunnyadásodban is biztosítja fejlődésedet: a magyarok Istenének gondviselő lelke.

Egy uj ezredév küszöbén állunk s nem tudhatjuk, mit rejt a jövő. Adjunk hálát a gondviselésnek, hogy ily hosszú időn át épségben megtartá nemzetünket s kérjük ki kegyét a jövőre is; de munkálkodjunk mi magunk is, mert nem tudjuk előre, mely viharokat zudíthat ránk a következő évezred, erősítsen meg bennünket az egyetértés szelleme, hogy ha megneheztül az idők terhes járása fölöttünk, viharral, vésszel bátran szembezállhassunk. Némuljon el ez ünnepélyes alkalommal ajkainkon minden panasz, mire oly gyakran okunk volt, ne tépjük fel a mult behegedt sebeit, hanem inkább vessük ki szíveinkből a hagyományos viszályt, vegyünk okulást a multnak sajnos tapasztalataiból s merítsünk erőt a régi nagy idők dicső emlékeiből! Szállj le palotád fényes csarnokából előkelő gazdaság, jőjj elő szegényes kunyhód belsajéből munkálkodó pór: im ott áll a haza oltára, lépjetek eléje s tegyétek meg ott azt az ünnepélyes szent fogadást, hogy a haza jólétén egyetértő akarattal fogtok munkálkodni, s akkor Magyarország nemcsak volt, hanem örökké lesz!

Felemlítjük itt még, hogy a tanító mint iskolaszéki titkár, midőn az iskolai ünnepélyekre vonatkozó temesvári püspökegyházmegyei rendeletet az iskolaszéki ülésében felolvasta, azt mondá az iskolaszéki tagoknak.

— Mi semmiféle díszítéseket nem eszközölünk, s ha kérdőre vonnak majd titeket, csak assal mentegessétek magatokat, hogy az iskolaszéki bizottságának nincs pénze ily költségek fedezésére.

Maradtam kitünő tisztelettel
Egy módosi magyar polgár.

HIREK.

Tájékoztató.

Junius 29. Tisnai-regatta szövetség versenye.
A gőzfürdő naponta reggeli 6 órától nyitva van; nő részére kedden és pénteken délután.

— **Áldozó csütörtök.** Holnap ünneplő a keresztény világ egyik legszebb ünnepét, az áldozó csütörtököt. Azért hívják így ez ünnepet, mert eddig beszárolag veszik magukhoz a hívek az oltári szentséget. A róm. kath. plébániatemplomban a szokásos rendben folynak le az isteni tiszteletek.

— **A közigazgatási bizottság ülése.** Nemzetünk eszeréves fennállása felett érzett ünnepi hangulatban nyílt meg a folyó május hó 11-re kitűzött megyei közig. bizottsági díszgyűlés, melyet Rónay Jenő főispán, mint a bizottság elnöke szokott szívélyességével nyitott meg és a melyben a havi szakjelentések alapján egy a községesség, mint a tanügy terén a kor igényeinek megfelelő, fokozatos előhaladás, — a kir. ügyesség büntügyi jelentésében foglaltak szerint néptünk erkölcsének javulása, s végre a pénzügyigazgatási jelentésnek az adófizetési eredmények feletti kedvező adatai a közterheket viselő polgárok józan kötelességtudása, mint e nemzet életének fényes attributumai, igazoltattak be. A jelen ülésnek ezen általános vonásokban jellemző és érdemteljes eredménye felett a bizottság közörmét Rónay Jenő főispán megfelelő ékes formában kifejezésre juttatván, annak lelkes hozzájárulásával azon indítványt tette, hogy a nemzet életében ezer év dicsőségével kimagasló történelmi esemény, édes hazánk fennállásának egy évezredi emlékesete, a közig. bizottságának díszgyűlésének jegyzőkönyvében is megörökíttessék, Isten kiváló kegyét kérve ezen bizottságnak a jövő esztendőn át teljesítendő hasznos működésére.

— **A torontáli főrendek közül a főrendi ház utolsó ülésében megválasztottak:** Karácsonyi Aladár gr. és Karácsonyi Jenő gróf a naplóíró bizottság tagjává, Csekonicz Endre gróf a községügyi és közlekedésügyi bizottság tagjává, Karácsonyi Jenő gróf és Liphay Béla báró ugyan-ak a község. és közleked. bizottság tagjává.

— **Torontálak a bizottságokban.** A torontáli országgyűlési képviselők közül az országgyűlési szabadelvű párt részéről kijelöltettek: Belitska Béni a könyvtári, Belitska Béni a községügyi, br. Nicolica Feodor a közlekedésügyi Pap Géza a községügyi, Babits József a számvizsgáló, Babits József, Nákó Kálmán gr., Rohonczy Gedeon a vizügyi, Demko Pál, Papp Géza, Rónay János a zárszámadás vizsgáló bizottságba.

— **Református hitszónoklat.** Mint lapunkat értesítik, holnap, áldozó csütörtökön Fister Sarasin baseli hitszónok prédikál a református templomban.

— **A rabok millenniuma.** Lélekemelő ünnepély folyt le vasárnap az ügyesség börtönében, melyet dr. Orosdy Lajos kir. ügyész rendezett a raboknak, hogy ha már el vannak a világtól sárva, legalább ünnepeljenek ők is. Délelőtt szerb isteni tisztelet volt, majd Uitz Miklós r. k. segédlelkész tartott nekik magyar és német beszédet, a Tedeum és a Téged Isten... hymnusaok elénekzése után pedig imádkozott a lelkes érettség és megáldotta valamennyiüket. Az nap a rendező és ebédhez még boradagot is kaptak. A segédnyek legalább szintén tudják, hogy Magyarországon millennium van.

— **Millenniumi szurkálás.** Szegedről írják: Polin Adam meg Tüszsi István amióta csak ismerik egymást, mindig jó cimborák voltak. El is mulatgattak jó sokáig, aztán egymást tárogatva, békés hangulatban hazafelé tartottak. Az uton azonban a békés hangulat hirtelen véget ért. Valamin összekülönböztek, egyik sem akart engedni a negyvennyolcából. Polin Adam, aki nem szereti az ellenkezést, dühös lett, előrántotta

kését és iszonyu erővel Tüszsi János felé döfött. A szerencsétlen embert elborította a vér és össze-rogyott. A merénylő megfutott.

— **A bókaiak Rónay főispánnál.** Nyomban a tegnapi megyei díszközgyűlés után fogadta Rónay Jenő főispán Szerb- és Horv. Bóka községek 15 tagu, a millenniumi érmet nemzeti színű szalagon keblükre tűzött egyszerű földmivesekből álló küldöttséget, amelyekhez a zichyfalvi kerületi orsz. képviselő Daniel Pál és ifj. Daniel Pál is csatlakozott. Szónokuk Molnár Sándor földbirtokos díszmagyarban körülbelül ezeket mondta: Méltóságos főispán uram! Náfedelü kunyhók közül jött ide az egyszerű földmives nép a fény és pompa közé, hogy királyhűségük, hogy hazaszeretetüknek kifejezést adjanak. Szerb- és Horv. Bóka községek közönsége azzal bista meg őket, hogy felkérjék méltóságodat, hogy ez érmeiknek a trón legmagasabb számolyához leendő tolmácsolására kérje meg a magyar kormányt, est egyben biztosítván törhetlen bizalmáról, s midőn kérem méltóságodat, hogy e szláv nyelvű de igaz magyar érzelmű népnek ezen kívánságát teljesíteni kegyeskedjék, egyben kérem, hogy méltóságod e két község iránti mindenkor tanúsított jóindulatát a jövőre is megtartani sziveskedjék.

(Eljenzés.) Ó méltóságos erre a következőleg válaszolt: A mellékteremből ide hallatszók „Hazádnak rendületlenül légy híve oh magyar” mind-azt magában foglalja, mit az ország minden lakójának boldogsága, jóléte feltételez; örömmel látom, hogy önök felfogva ez ünnep magasztosságát, azt együtt ünneplik velünk — s községgel teljesítvén kérelmüket, hűségüknek, hazaszeretetüknek s bizalmuknak illetékes helyen tolmácsolója is leszek. Ez ország törvényei mindenkiere kötelezők — jogokat, kiváltságokat itt senki se élvez — de boldogulása, megélhetése azoknak oltalma alatt itt mindenkinek biztosítva van. Személye iránt kifejezett jóindulatokért pedig fogadják köszönetemet. (Szünni nem akaró lelkes éljenzés.) Erre a küldöttség vezetője annak egyes tagjait bemutatván, ezek hangos éljen és szívió kiáltások között eltávoztak.

— **Hazafias románok.** Nagytoráki levelemből írja, hogy Oncs Miklós román tanító és Barbuszku Ilona román tanítónő e hó 10 én valóságos millenniumi házasságot kötöttek a házasságkötő anyakönyvvezető előtt, kijelentvén ugyan, hogy ők magyar nyelven óhajják a házasságot megkötöni. Kívánjuk, hogy számos éveken át támogassák egymást a hazaszeretnek áldást hozó terjesztésének munkájában.

— **Temesmegyei árvaház.** Levelemből írja: A vármegyei árvaháznak létesítésére vonatkozó alispáni előterjesztést Temes vármegye állandó választmányja, dr. Molnár Viktor főispán elnökelete alatt tartott ülésében, közhelyesléssel fogadta és egyhangulag elhatározta, hogy azt pártolólág terjeszti a vármegye közönsége elé.

— **Gőzfürdő.** A helybeli gőz és kádfürdő Kovács J. M. kereskedő tulajdonába ment át, ki azt személyesen fogja vezetni. Egyébként utalunk a mai számban megjelenő erre vonatkozó hírdetésre.

Legujabb hírek.

A király az operában.

Budapest, május 12. Zichy Géza gróf Alár című operájának mai előadásán ő felsége is jelen volt. Ő felsége a darabot lankadatlan figyelemmel hallgatta s csak a harmadik felvonás után, fél tíz órakor hagyta el a színházat. Nopcsa bárónak bucsuzásakor ezeket mondotta:

— Az előadás rendkívül tetszett nekem, nagyon jól mulattam; Zichy operája is nagyon szép, különösen a hangszerelés érdekes, igazán kapitális mű!

Stefánia kir. hercegnő Balaton-Füreden.

Budapest, május 12. Az özvegy trónörökösönő junius 11-én Budapestről Balaton-Füredre utazik, hogy jelen legyen az ottani Stefánia-jacht-egyesület által rendezendő balatoni ünnepen. Ez alkalomra temérdek vendéget várnak Balaton-Füredre,

A belgrádi zászlógy.

Budapest, május 12. A N. Fr. Pr. belgrádi távirata szerint Novákovicz szerb miniszterelnök jegyzéket küldött Schiessl osztrák-magyar követnek, a mely jegyzékében Stefánovicz rendőrfőnöknek a belügyminiszterium rendőri felügyelőjévé való kinevezését lefokozásnak nyilvánítja. A távirat szerint szerb részről azt remélik, hogy e fölvilágosítással az incidens el van intézve.

Az E. M. K. E. gazdagodása.

Budapest, máj. 12. Kolossvárról telegrafálják, hogy a kulturegyesület mai választmányi gyűlésén bejelentették, hogy Furka Ferencz csernakereszturi (Hunyad m.) elhunyt birtokos 30,000 frtot érő birtokát az egyesületre hagyta.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése május 13-án.)

Budapest, május 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőház Berzeviczy Albert elnökelete alatt ma teljesen befejezte az alakulás munkáját, ugyanis az ülés előtt a tegnapi kisorsolt osztályok megalakultak, majd pedig az országos ülésen a Ház a különböző bizottságokat választotta meg.

Horánszky Nándor interpellációt intéz Bánffy miniszterelnökhöz, hogy igaz-e a lapoknak azon híre, a mely a szerb miniszterelnöknek az osztr.-magyar követség és így a magyar kormány elleni megvetésre méltó felültetésére vonatkozik.

Sima Ferencz és Visontay Soma képviselők a rendőrségi brutálítások ügyében intéznek a belügyminiszterhez interpellációt.

Perczel belügyminiszter rögtön felelt az interpellációra és válaszában kiemeli, hogy a főkapitány a gyűlés rendezőivel szemben határozottan kikötötte, hogy csakis nemzeti színű zászlót használhatnak és a gyűlés befejeztével rögtön a helyszínen széteszhatnak.

Mindazonáltal a munkások vörös zászlót használtak és izgató dalokat énekeltek, azonkívül tudomására jutott a rendőrségnek, hogy a tömeg a kiállító vagyonos osztály ellen tüntetni készült. (Óriási zaj és ellenmondás balról; Ugron közbekiált: Ha z u g s á g, r á g a l o m! Felkiáltások: Halljunk neveket!)

Miután elnök többeket rendreutasít, Perczel folytatja beszédét, hangsúlyozva, hogy a tömeg kövekkel megdobálta a rendőröket, és így azok kénytelenek voltak önvédelemből fegyverüket használni.

Végre azon kijelentést teszi a miniszter, hogy a bűnösök kiderítése végett a vizsgálatot megindította, és ha azok eruáltatnak, meg is fognak fenytetni.

Sima és Visontaynak viszonzválasza, valamint Perczel rövid megjegyzése után a többség a választ tudomásul veszi.

Ugron Gábor személyes kérdésben szólal fel, mire Perczel röviden felelt. Veres József a szegény protestáns lelkesek ügyében beterjesztett interpellációja után az ülés véget ért.

A király a Tattersaalban.

Budapest, május 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) Ő felsége ma délután két órakor a Tattersaalba hajtatott, hogy a díjlovaglást megnézze.

Agyonütötte a zászló.

Budapest, május 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) Neosil Alajos gumigyáros ma délelőtt éppen akkor haladt a fővárosi Vigadó előtt, a mikor a szél egy nagy zászlót ledöntött. A zászló Neosilra esett és a szerencsétlen ember halva rogyott össze.

2307. szám tkvi 1896.

Arverési hirdetés és árverési feltételek.

A nagybecskereki kir. trvszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajthatónak Kreczity Láz nagybecskereki lakos végrehajtást szenvedő elleni 371 frt 95 kr tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte.

Ennek folytán a nagybecskereki kir. törvényszék területén levő nagybecskereki 939. sz. tkvben 1665-1666. hrsz. alatt foglalt 1000. ö. i. sz ház és 500 □-öl beltelek 410 frt kikiáltási árban 1896. évi június hó 3-ik napjának d. e. 10 órájkor ezen kir. trvszék telekkönyvi helyiségében megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitűzött birtok szükség esetén a kikiáltási áron alul is el fog adatni.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10%-át vagyis 41 forintot készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi nov. 1-én 3333. ig. min. rend. 8. §-ban jelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881: LX. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. trvszék tkvi irattárában és a helybeli városi tanácsnál megtekinthetők.

Kelt a nagybecskereki kir. trvszék tkvi hatóságánál, 1896. évi márczius hó 16-án.

Benedek,
kir. trvszéki bír.

1309. sz. tkvi 896.

Arverési hirdetés és árverési feltételek.

A nagybecskereki kir. trvszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajthatónak Kozlovacski Mára mint kk. Kozlovacski Dragina, Mileva és Ilia t. t. gyámja, nagybecskereki lakos végrehajtást szenvedő elleni 298 frt 93 kr tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte.

Ennek folytán a nagybecskereki kir. törvényszék területén levő nagybecskereki 1530. sz. tkvben 2566. hrsz. a. felvett 1556. ö. i. sz. ház, 102 □-öl beltelekkel 720 frt kikiáltási árban 1896. évi június hó 5-ik napjának d. e. 10 órájkor ezen kir. trvszék tkvi helyiségében megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitűzött birtok szükség esetén a kikiáltási áron alul is el lesz adandó.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10%-át, vagyis 72 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. nov. 1. 3333. ig. min. rend. 8. §-ában jelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881: LX. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. trvszék tkvi irattárában és a helybeli városi tanácsnál megtekinthetők.

Kelt a nagybecskereki kir. trvszék tkvi hatóságánál, 1896. évi márczius hó 16. án.

Uliczky,
kir. trvszéki bír.

471-11

2510. szám. 1896. Torontálmegye közigazg. bizottsága.

Hirdetés.

A temesvár—módsosi h. é. vasúthoz Ujpécs község határában szükséges némely területek kisajátítását a nagyméltóságú m. kir. kereskedelemügyi miniszter ur f. évi 20334. sz. a. kelt leiratával elrendeltetvén, annak határidejéül folyó évi május hó 30 án délelőtt 9 órája, összejöveteli helyül Ujpécs község háza tüzetik ki.

Miről az érdekeltek oly megjegyzéssel értesítettek, hogy a kisajátítási terv és összeírás a tárgyalást megelőzőleg 15 napon át Uj-Pécs község házában kitéve vannak, s hogy a kisajátítási terv felett akkor is érdemileg fog határozni az eljáró küldöttség, ha az érdekeltek közül senki sem jelent meg.

N.-Becskek, 1896. május 8-án.

Rónay,
főispán.

462-11

3542. sz. tkvi 1896.

Arverési hirdetés.

A törökbecsei kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajthatónak Marinkov Józsa egyis mint kisk. Marinkov Lyubicza gyámja tarrasi lakos végrehajtást szenvedő elleni 331 frt 71 1/2 kr s jár. iránti végrehajtási ügyében, valamint a tarrasi gör. kel. egyház iskolai község javára C. 9. alatt bekebelezett 103 frt követelés behajtása végett is a területen levő Tarras község határában fekvő következő ingatlanok, u. m.:

1. A tarrasi 190. sz. tkvben A. I. 1. sorsz. (340-341.) hrsz. és 192. ö. i. sz. alatt felvett ház és beltelek és az ugyanazon tkvben A. I. 2-7. sorsz. 577-596., 760, 1367., 1448. és 1561. hrsz. alatt felvett szántó együtt 1405 frt kikiáltási árban.

2. Ugyanazon tkvben A. II. 1-2. sorsz. 618/30. és 1341/59. hrsz. alatt felvett szántó 163 frt kikiáltási árban.

3. Ugyanazon tkvben A. 1. sorsz. 1866. hrszám alatt felvett szőlő 42 frt kikiáltási árban — az ezen ingatlanokra a kir. kincstár javára feljegyzett tulajdoni igény fenntartása mellett 1896. évi május hó 27-ik napjának délutáni 3 órakor Tarras község házában árverés alá fog bocsátatni és a kikiáltási áron alul is el fog adatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelölt árfolyammal számított és 1881. évi novem. er. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri

459-22

rendelet 8. §-ában jelzett és óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedése után 15 nap, a másodikat 30 nap, az utolsót 45 nap alatt, mindig az árverés napjától számított 6% kamattal együttesen a török-becsei kir. adóhivatal mint letéti pénztárnál szabályszerű letéti kérvény kapcsán lefizetni és a vétel után járó kincstári illetéket viselni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatali órák alatt a kir. járásbíróóság telekkönyvi irattárában és Tarras község előljárásiójánál megtekinthetők.

Kelt Török-Becsén, 1896. évi április hó 20-án a kir. járásbíróóság tkvi hatóságánál.

Szabó,
kir. aljárásbíró.

470-11

Helyiségváltoztatás.

Van szerencsém a t. közönséget értesíteni, hogy a Tomaseváci-uton volt

fémöntödémet és gépjavitóműhelyemet helyszüke miatt az Aradáczy ut 5. számú házába helyeztem át.

Midőn az eddig belém helyezett bizalmat továbbra is kérem, biztosítom a t. közönséget, hogy ugy mind eddig, jövőre is csak jó és szolid munkával fogok szolgálni.

Köszönettel
Hie Matyás.

455-31

Községi irnok.

Fény községben egy a jegyzői teendőkben jártas egyén havi 33 frt fizetés mellett azonnal alkalmazást talál. Pályázók személyesen jelentkezzenek.

Fényen, 1896. évi május hó 9-én.

Grósz János,
jegyző.

459-22

Értesítés.

Van szerencsém ezennel a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy a helybeli igen jó hírnevűnek örvendő

gőz- és kádfürdőt

megvettem és személyesen kezelni fogom.

Midőn a nagyérdemű közönséget biztosítom, hogy egyetlen kívánságom pontos és tisztességes kiszolgáltatás által a fürdő jó hírnevét emelni és a becses látogatók megelégedését minden tekintetben kiérdemelni: arról is értesítem, hogy a gőzfürdőben egy igen ügyes és szakavatott szigorlott „Masseur“ a férfiak részére és époly kitűnő „Masseuset“ a hölgyek részére alkalmaztam, úgy hogy ez irányban is minden igényeknek meg fogok felelhetni. Nagyrabecsült pártfogásukat és bizalmukat kikérve, maradok

Nagybecskerek, 1896. május 10-én

467-31

mély tisztelettel
Kovács J. M.
fürdőtulajdonos.

Figyelmeztetem a nagyérdemű közönséget, hogy az előbbi fürdőtulajdonosnál vett bérletjegyeket csak folyó évi június 15-ig válthatom be.